

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตต่างสาขา จำแนกตามตัวแปรอิสระ 7 ตัว ได้แก่ สาขาวิชา ชั้นปี เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจังหวัดที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตนักศึกษาต่างสาขาวิชาต่างกันจะมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน
2. นิสิตนักศึกษาต่างชั้นปีกันจะมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน
3. นิสิตนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงจะมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน
4. นิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน
5. นิสิตนักศึกษาที่บิดามีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน
6. นิสิตนักศึกษาที่มารดามีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน
7. นิสิตนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายจากกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดจะมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยจักษุศาสตร์
ของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1153 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
(Multi-Stage Sampling) .

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรายละเอียดดังนี้
  - ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัว เกี่ยวกับ เพศ ชั้นปี สถาบัน คณะที่กำลังศึกษา
ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจังหวัดที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย
  - ตอนที่ 2 เป็นสถานการณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตาม
การวิเคราะห์องค์ประกอบของความรับผิดชอบต่อสังคมตามการรับรู้ของนิสิต และอาจารย์สาขา
สังคมศาสตร์จากผลการวิจัยของ กมลรัตน์ ทวีชาติวิทยากุล (2531) ประกอบด้วยสถานการณ์
ทั้งด้านบวก และด้านลบรวมจำนวน 46 ข้อ

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ กระทำโดยนำแบบสอบถามไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบ แนะนำแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ทั้ง 4 สาขาวิชา
ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 100 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ คือ ค่าความ
เที่ยง โดยการหาความสอดคล้องภายใน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach)
ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำจดหมายขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อกับผู้บริหารสถาบัน
ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนจนเรียบร้อย แล้วจึงนำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับ
กลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ถึง 13 มีนาคม 2535

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS X
คำนวณและวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. คำนวณค่ามัธยัมเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน
ความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตนักศึกษา
2. ทดสอบความแตกต่างระหว่าง มัชยัมเลขคณิตของความรับผิดชอบ ต่อสังคมของ
นิสิตนักศึกษา จำแนกตาม เพศ และจังหวัดที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยการทดสอบค่า t
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)
เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของมัธยัมเลขคณิตของความรับผิดชอบต่อสังคม ของนิสิตนักศึกษา
จำแนกตามสาขาวิชา ชั้นปี เพศ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา

ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นิสิตนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นิสิตนักศึกษาชั้นปี 1-4 มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05
3. นิสิตนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. นิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
5. นิสิตนักศึกษาที่บิดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
6. นิสิตนักศึกษาที่มารดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
7. นิสิตนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายจากกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มี
ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตศึกษามีแนวโน้มว่าจะลดลงเมื่อระดับชั้นปีสูงขึ้น มหาวิทยาลัยจึงควรส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา มีประสบการณ์ในการช่วยเหลือสังคม และส่งเสริมจิตสำนึกของนิสิตนักศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้นให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยต่างๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตนักศึกษา เช่น ตัวแปรทางด้านสื่อสารมวลชน ฯลฯ
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่ทำกิจกรรมและนิสิตนักศึกษาที่ไม่ทำกิจกรรมว่ามีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกันอย่างไร
4. ควรมีการศึกษาระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตนักศึกษาในสถาบันเอกชน และศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ